

Publicerad 2009-03-15 15:30 av Andreas Sjöström

Våldtäkten är den värsta misshandeln

Hon sårar på benen men hjärtat och ögonen säger nej. Han har bestämt sig att ikväll ska det ske, alkoholen gör honom blind. Hon har inte bestämt något; allt är på galningens villkor.

Han kysser henne inte, han smeker henne inte, han bryr sig inte. Flickan som har hela livet framför sig får det förstört på bara några sekunder. Femtio eller sextio år förstörs på en kväll.

Det blir aldrig likadant.

Flickan börjar nian imorgon men kommer aldrig komma dit med ett leende. Hon kommer aldrig le naturligt igen. Hon vill säga nej, men kan inte. Hon vet att han aldrig skulle tolerera det; som om inte våldtäkten är den värsta misshandel hon kan få.

Regnet utanför accentuerar allt det tragiska. Det är flickans tårar som sköljer över en tragisk stad, en tragisk människa och ett tragiskt liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andreas Sjöström med Poeter.se id #27845 innehar upphovsrätten